

Metzueh Ve-Oseh: **Finding Meaning in Commandment**

1. “Mitzva: A Life of Command” in *By His Light: Character and Values in the Service of God*, based on addresses by Rav Aharon Lichtenstein zt”l, adapted by Rabbi Reuven Ziegler

I do not want to speak about details, but rather about the basic quality of our existence, the central category which defines our lives as Jews. Although some of what I will discuss has universal applicability, it nevertheless has a different quality and a different weight for a Jew. My topic is what lies at the center of Jewish existence. This is succinctly described in the verse following the one I discussed before: *Va-yetzav Hashem E-lokim al ha-adam*, “The Lord God commanded the man” (*Bereishit* 2:16); in a word--mitzva. A Jew’s life is defined by being commanded. . . .

Judaism is built on the notion of nullifying your will before God’s, of defining your existence as being called and commanded. This can be construed in a narrow sense and in a broader sense. In a narrow sense, we are bound by many specific mitzvot. Part of the difference between Judaism and general existence is this range of mitzvot, the extent to which the tentacles of commandment enter into the fiber of your being and grip you in every area. Apart from the specific mitzvot which one is given, there is also the overarching concept of living a life of command, a sense suffusing one’s entire existence of living (in Milton’s phrase) “as ever in my great Taskmaster’s eye.”

2. “Law and Spirituality: Defining the Terms” in *Varieties of Jewish Experience* by Rav Aharon Lichtenstein zt”l

A Jew certainly experiences the *Ribbono shel Olam* as Creator and Redeemer, ילאוגו ירוצ ה; but, first and foremost, he encounters Him as ultimate Commander, before whom he stands in servile bondage; with respect to whom, ונוצר ינפמ ךנוצר לטב, “Nullify your will before His will,” is the *alpha* and *omega* of religious existence. In full-throated song we wholeheartedly declare אשדוקד אדבע אנה .הכלה ה רבד that it is we know full well that it is “the word of God is the law” which links us, with bonds of love and awe, to our master, and it is that which grants us ultimate freedom: הרוחב קסועש ימ אלא ירוח ןב ךל ןיא, “There is no freer man that one who engages in the study of Torah.”

3. “The Common-Sense Rebellion Against Torah Authority” by Rav Yosef Dov Soloveitchik zt”l

Korach was committed to the doctrine of religious subjectivism, which regards one’s personal feelings as primary in the religious experience. God requires the heart. *Rahmana liba ba’i* (Sanh. 106b), and it is in the mysterious recesses of his personality that man meets his Maker. . . .

The goal is proper *kavvanah* and genuine *devekut*, but these can be religiously authentic only if they follow the properly performed mitzvah. The emotion generated by the mitzvah is circumscribed and disciplined by the Halakhah and its character is not left open to possible distortion by human desires and fantasies. The halakhically defined mitzvah has quantitative dimensions and precise perimeters, and these establish the authenticity of the genuinely Jewish religious experience.

Why does the Halakhah refuse to give primacy to the emotions to the inner feelings? Why does it not consider *devekut*, religious fervor, a more genuine and authentic experience than the outward act of

performing a mitzvah? It is because there are three serious shortcomings in making the religious act dependent on human emotion and sentiment.

First, the religious emotion is volatile, ever-changing and unstable, even within one individual. To correlate the outward act to the inner emotion would require regular adjustments. The mitzvah would continually have to be modified and, at times, nullified in favor of new symbolic acts that would correspond to the person's emotional state. The format and identity of the mitzvah would be destroyed and no continuity of identifiable performance would be possible.

Second, each person feels an experience differently. Rituals would continually have to be reformulated to correspond to the feelings of different individuals at different times. What was inspiring to one person might not affect another at all. No community (*Kehillah*) service of God would be possible, since group worship presupposes a unifying constancy. What would be appropriate today would be obsolete tomorrow, and what is appreciated in one community may be unintelligible in another. . .

Third, we have no reliable gauge to differentiate secular types of response from the genuinely religious experience. There are many non-religious reactions which claim transcendental qualities of holiness. The love impulse, the aesthetic quest of the artist, and, nowadays, the indulgence in potent mind-transforming drugs, can easily be confused with the religious experience. But in fact they are inherently secular and do not reach out beyond the stimulated sense to God. They never transcend man's finite limitations. Pagans in ancient times abandoned themselves to hypnotic trances and orgiastic ceremonies, and mistakenly identified these as religious experiences. The self was never transcended; man starts with himself and does not communicate beyond himself. The Torah, therefore, emphasizes the mitzvah, which reflects God's will; it has the stamp of immutability and universality. The great religious romance of man with God, the emotional transport, follows one's observance of the mitzvah, not the reverse. . .

Parallels between Avraham and Yaakov

יעקב	אברהם	
<p>(מג) ועתה בני שמע בקלי וקום <u>ברח לך</u> אל לבן אחי חרנה. . . (ב) קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך. (יג) והנה נצב עליו ויאמר אני ה' אלקי אברהם אביך ואלקי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. (יד) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו <u>בך כל משפחות האדמה</u> וזרעך. (בראשית כז-כח)</p>	<p>(א) ויאמר יקנוק אל אברהם לך לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר ארצתי: (ב) ואעשה לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה: (ג) ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה: (בראשית יב)</p>	<p>Separation from Parents</p>

<p>(ו) וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׂיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֶת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל בְּהֵמָתוֹ וְאֶת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחֲיוֹ:</p> <p>(ז) כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רַב מְשֻׁבֵּת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לִשְׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: (בראשית לו)</p>	<p>ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו. . . (יא) ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו. (בראשית יג)</p>	<p>Separation from Contemporaries</p>
<p>(כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שָּׂמָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: (כט) וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שָׂמָךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אַנְשִׁים וְתוֹכָל: (ל) וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שָׂמָךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לִשְׂמִי וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ שָׁם: (לא) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל פְּנִים וְתַנְצֵל נַפְשִׁי: (לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלַע עַל יָרְכוּ: (לג) עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּזֶשׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּזֶשׁה: (בראשית לב) (י) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שָׂמָךְ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שָׂמָךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שָׂמָךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: (יא) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרִבְיָה גוֹי וְקַהֵל גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִים מִחֲלָצֶיךָ יִצְאוּ: (בראשית לה)</p>	<p>(ה) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שָׂמָךְ אַבְרָם וְהָיָה שָׂמָךְ אַבְרָהָם כִּי אַב הַמּוֹן גוֹיִם נְתִיבָה: (ו) וְהִפְרַתִּי אֹתָךְ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְתִּיבָה לְגוֹיִם וּמִלְכִים מִמֶּךָ יִצְאוּ: . . . (ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאָמְרָה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמַר אִתָּהּ וְזָרַעְךָ אֲחֻרֶיךָ לְדֹרֹתָם: (י) זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זָרַעְךָ אֲחֻרֶיךָ הַמּוֹלֵל לָכֶם כָּל זָכָר: (בראשית יז)</p>	<p>Name Change</p>
<p>Lavan tricks Yaakov into thinking that Leah is her sister</p>	<p>Avraham tricks Pharaoh into thinking that Sarah is his sister</p>	<p>Wives/Sisters</p>
<p>ויאמר ישראל אל יוסף ויאמר הנני . . . ויראו אותו מרחוק . . . ויד אל תשלחו בו . . . וישב אל אחיו (בראשית לז)</p>	<p>ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני . . . וירא את המקום מרחוק . . . אל תשלח ירך אל הנער . . . וישב אברהם אל נעריו (בראשית כב)</p>	<p>Loss of Son</p>

These parallels are quoted from the following article
בין ארבהם ויעקב בסיפורי בראשית מאת הרב יונתן גרוסמן (מגדים כז)

4. בראשית פרק יח

- (א) וַיֵּרָא אֵלָיו יְקֹנֶךָ בְּאֵלֶיךָ מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֵם הַיּוֹם:
(ב) וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה:

5. בראשית פרק כב

- (א) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיִּנְיִ:

(ב) ויאמר קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק וקח לך אל ארץ המדינה והעלהו שם לעלה על אחד הקהרים אשר אמר אליך:

(ג) וישכם אברהם בבקר ויחבלש את חמרו ויטח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:

6. בראשית פרק כה

(יא) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויטח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא:

(יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו:

(יג) והנה יקום נצב עליו ויאמר אני יקום אלהי אברהם אביד ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנגה וילרעה:

7. בראשית פרק לב

(כה) ויגתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:

(כו) וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע פה ירד יעקב בהאבקו עמו:

(כז) ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחה כי אם ברכתני:

(כח) ויאמר אליו מה שמה ויאמר יעקב:

(כט) ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמה כי אם ישאל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל:

8. רש"י בראשית פרק מז פסוק כט

ויבך על צואריו עוד - לשון הרבות בכיה וכן (איוב לד כג) כי לא על איש ישים עוד, לשון רבוי הוא, אינו שם עליו עלילות נוספות על חטאיו, אף כאן הרבה והוסיף בבכי יותר על הרגיל אבל יעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו, ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע:

9. מיכה פרק ז פסוק כ

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

10. שמות פרק לד פסוק ו

ויעבר יקום על פניו ויקרא יקום יקום אל רחום ותנון ארף אפים ורב חסד ואמת:

11. חזקוני שמות פרק לד פסוק ו

ואמת, מאמת מה שאני מבטיח.

12. רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה טו

המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי השמחה שישמח אדם בעשיית ל המגיס דעתו וחולק להפרע ממנו שנאמר +דברים כ"ח+ תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב, וכ כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלוחוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר +שמואל ב' ו'+ ונקלותי ולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר+שמואל ב' ו'+ והמלך דוד מפזז ומכרכר עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגד לפני ה'. בריך רחמנא דסייען.

13. השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ה

ועיקר הכתוב ולעבדו בכל לבבכם מצות עשה שתהיה כל עבודתינו לאל ית' בכל לבבנו כלומר בכוונה רצויה שלימהלשמו ובאין הרהור רע, לא שנעשה המצות בלא כונה או על הספק אולי יש בהם תועלת. כענין ואהבת את י"י אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך שהמצוה היא לאהוב את השם בכל לב ולב ושנסתכן באהבתו בנפשנו ובמוננו.

14. "Law and Spirituality: Defining the Terms" in Varieties of Jewish Experience by Rav Aharon Lichtenstein zt"l

On the other hand, we dare not, and we may not, forgo spirituality, as either value or mode. Its significance is dual. First, it ennobles and purifies human personality, as such, a quality to be admired even irrespective of specifically religious ramifications. This point was vividly brought

home to me some years back when one of the Rothschilds, wholly devoid of halakhic commitment, came to visit the Rav. I asked him later how the visit had gone, and he responded, "You know, he is a spiritual person;" and I noted that this was meaningful to him.

Second, it brings a person closer to the *Ribbono shel Olam*--and, hence, to His service. As a religiously oriented individual enhances his spirituality, he becomes increasingly sensitized to the presence of the *Shekhinah*; and we recall that a constant sense of that presence, ידגנל'ה יתייש, "I calp doG erofeb em ylnatsnoc saw", "ameR eht yb detisop saw", "licidoc gninepo yrev eht ni", as an overarching principle of religious experience . . .

This brings us, finally, back to our primary problem: How to attain optimal fusion of divine law and human spirituality, committed to both while eschewing neither. We live by the serene faith that it can be done. We refuse to believe that we are doomed to choose between arid formalism and unbridled sensibility. . . . The apocryphal comment attributed to an anonymous hasid, . . . "Mitnaggedim pray not -- but on time; Hasidim pray -- but not on time" -- is both facile and tendentious. It is also false. It is our mission to assure that legists and spiritualists both pray -- on time.

TRUE GRIT

By Tim Dolighan

What Can Yaakov Avinu Teach Us About Grit?

Source 7 (from the Sourcesheet Above)

Yaakov's fight with the angel, when he went back to retrieve the Pachim Ketanim.
What was he doing alone?
What was the message of the angel in terms of Grit?

The Impossible Dream (The Quest)
By Andy Williams

To dream the impossible dream
To fight the unbeatable foe
To bear with unbearable sorrow
To run where the brave dare not go
To right the unrightable wrong
To love pure and chaste from afar
To try when your arms are too weary
To reach the unreachable star
This is my quest, to follow that star,
No matter how hopeless, no matter how far
To fight for the right without question or cause
To be willing to march into hell for a heavenly cause
And I know if I'll only be true to this glorious quest
That my heart will lie peaceful and calm when I'm laid to my rest
And the world will be better for this
That one man scorned and covered with scars
Still strove with his last ounce of courage
To fight the unbeatable foe, to reach the unreachable star
Songwriters: JOE DARION, MITCH LEIGH
© HELENA MUSIC COMPANY

The Duckworth Lab

1. What is Grit? Why is it Important?
2. www.ted.com/talks/angela_lee_duckworth_the_key_to_success_grit
3. The Marshmallow Experiment, the Calculus experiment, West Point applications

Carol Dweck

Cultivating a Growth vs. Fixed Mindset in ourselves, our students and loved ones.

Grit and Commandedness

Grit is unrelated and often inversely correlated to talent
-this applies to creative people, and also teens in a highly creative stage of their life

Yaakov/Yisrael

"Vayeshev Yaakov B'erez M'guray Aviv (37:1)" Rashi here says. " *Vayeshev Yaakov*" — Yaakov wished to dwell in calmness and tranquillity, but the trouble (lit., rage) of Yosef pounced upon him. God said: "*Tzaddikim* want a peaceful life? Is the good that awaits them in the World to Come not sufficient, that they desire calmness and tranquillity in this world?"

Vs. The Yaakov who became Yisrael. / The Gid Hanasheh

Practical Tools to Increase Grit

1. When faced with a challenge think : Why not Me?
2. When you want to quit: Change the channel, using an image a phrase a mantra to spur on
3. Build a team around you.
4. Praise effort over outcome or talent
5. Failure is key. "Ever tried. Ever failed. No matter. Try Again. Fail again. Fail better." -Samuel Beckett

Take the Grit Test:

<http://www.sas.upenn.edu/~duckwort/images/12-item%20Grit%20Scale.05312011.pdf>